

čino vojakov naj pošlje domu in za-njo storijo potem tudi druge države tako. Čemu pa ne stori koj Rusija tega prva? Ona bi storila to najlažje, ker nima takih sovražnikov, da prežijo na-njo, kakor jih ima n. pr. nemška država.

Rumunija. Prestolonaslednik princ Ferdinand je obljubil, da bodo njegovi otroci vsi katoliški, toda sedaj se pravi, da je dal prvega otroka krstiti po pravoslav-nem obredu. Iz tega bodo še nastale za-nj težave.

Bolgarija. Sobranje, državni zbor, se posvetuje sedaj najbolj o kmetijskih stvaréh in načrt postave o zemljskih knjigah se v kratkem vsprejme. Doslej velja pri kmetijah le »turska pravica« in lahko vemo, da je o pravici potem malo duha.

Srbija. Strune so se med avstrijsko vlado in srbsko napele in najbrž bota morala dva ministra, ki sta v tej stvari zadeta, odstopiti; hodi pa za nekatere reči pri trgovinski pogodbi, katerih ona ministra ne marata pripoznati naši državi.

Turčija. Angleški poslanik v Carjem Gradu se preseli v Rim, h kralju Umbertu. Sultan Abdul-Hamid ga bode težko odpustil, ker je veliko pri njem veljal, posebno ob času ruske vojske.

Grecija. V tej državi so tudi imeli ministersko »krizo« ali premembo. Ali malo ji pomaga novo ministertvo, če pa ostane stara tema v drž. kasah. Nje pa brž tudi novi ministri ne preženejo, če se jim ne posreči dobiti novega posojila.

Afrika. Dahomejski kralj Behanzin, je poslal v Pariz poslance, naj sklenejo s predsednikom republike mir, toda le-ta jih ne vsprejme, ker nima zaupanja do njih, pa tudi ne do njih kralja. Kralj je namreč že večkrat prosil miru, ali predno ga je sklenil, našel je še vselej izgovor, češ, da ga ne more skleniti. — V Marokanskem je že večja vojska ter mora španjska vlada še več vojaštva tje poslati, če hoče zatreti ustajo.

Amerika. V Braziliji gre ustaja h koncu, za-njo srečno, zakaj vsi imenitniši častniki so že prestopili v vrsto admiralov Mello, ki je na čelu ustaje. — V severnem delu, posebno v »združenih državah«, so zaprli več tovarnen za železo in je vsled tega veliko kovačev brez zaslužka. Tovarne imajo preveč blaga, a kupcev ni za-nj.

Za poduk in kratek čas.

Zaupaj na Boga, ker on svojih ne zapusti!

(Črtica iz vojnega leta 1866, poslovenil Fr. Goričan.)

II.

Nesrečni dan 3. julija 1866.

Dne 3. julija bil je res nesrečni dan za Avstrijo, pa tudi za Janeza. Dolžnost se za domovino bojevati spolnil je on v boju pri Kraljevemgradu; tam mu je sovražna topova krogla odtrgala desno nogo. Hitro so ga sicer odnesli z bojišča, vendar pa je zgubil veliko krvi; vsled tega je močno oslabil. Ves žalosten in po-bit, ker ga je taka nesreča zadela, premišluje na svoji bolniški postelji, kako bi se moglo materi pomagati. Ne upa si njej sporočiti strašno nesrečo, dobro vedoč, da s tem bi nji odvzel se zadnjo iskrico upanja in tolažbe. Debele solze tekale so mu po bledem obrazu; ni se jokal zavoljo svoje zgubljene noge, temveč le za toliko nesrečno mater.

Usmiljena sestra videla je solze nesrečnega vojaka. Vpraša ga, zakaj da joče? Polen zaupanja razodene usmiljeni sestri stanje njegove stare, zapuščene matere; da le za-njo toči solze. Sestra pokaže s prstom proti

nebesom. Opominja ga, da nad nami prebiva On, kateri še nikogar ni zapustil, ako je va-nj zaupal. Ta bode se tudi njegove matere usmilil in za-njo skrbel, ako je njegova sveta volja, da se nje sin kot hromec vrne domu, ali pa kot hraber vojak tukaj umrje.

»Oj, ljuba sestra, res je tako. Žal, da sem pozabil na besede, katere sem ljubi materi pri slovesu rekel: Zaupajte na Boga, ker on svojih ne zapusti. On dobrotljive roke svoje ne odtegne ne meni, ne materi. On je mogočen in bogat; on zamore mene hromega in mojo staro mater oskrbeti in preživiti. Va-nj hočem zaupati, naj pride že, kakor hoče. Častita sestra, povejte mi resnico, kako je z menoj. Smem-li upati, da ozdravim ali ne? Pripravljen sem na vse«.

»Ker hočete resnico zvedeti, moram vam povedati, da ima zdravnik malo upanja, da bi ozdraveli, ker ste preveč krvi zgubili«.

»Naj bode v imenu božjem, še tudi ta dar Bogu doprinesem, ako je taka njegova sveta volja«; reče Janez s solzami v očéh. »Hočem se z Bogom spraviti in upam, da pridem po njegovem usmiljenju v sveta nebesa, kjer bom brez prenehanja prosil ljubega Boga za mojo dobro staro mamico, da se nje usmili in za njo skrbi«.

»Prav, storite to, in ljubi Bog bode vaše otroške prošnje uslišal. Vaše zaupanje na-nj bode vam obilno poplačal«.

»Jaz sem ves vdan v božjo voljo. Ako umrjem, tedaj Vas prosim, častita sestra, storite mi to uslugo, da pisete moji materi tolažilno pismo. Potrdite njo s pismom v zaupanju na Boga in sporočite nji, da je le zaupanje na Boga me krepčalo v poslednjih trenutkih mojega življenja. Ljubi Bog bode boljše skrbel za njo, kakor bi meni moje moči dopuščale; hočem in bodem pa v nebesih pri Bogu za njo prosil in molil«.

»Hočem to storiti, pa ne govorite več, ker govorjenje vas še bolj slabi«.

Čez nekoliko ur potem je Janez umrl. Usmiljena sestra tolažila ga je ob smrtni uri. Opravljala je molitve za umirajočega, ter mu podala sv. križ, da ga poljubi. Med molitvijo: »Na te, o Bog, sem zaupal in na vekomaj ne bom osramočen«; izdihnil je Janez svojo hrabro dušo.

Ne dolgo potem prejela je Janezova mati od usmiljene sestre list. S tresočo roko odprla je toliko zaželeno pismo. S tesnim srcem ga je ogledovala in spoznala, da je od tuje roke pisan. Ona bere:

Ljuba mati!

Vaš sin Janez mi je naložil Vam njegov zadnji pozdrav poslati. V nesrečni bitki pri Kraljevemgradu mu je sovražna krogla odtrgala desno nogo in je po veliki zgubi krvi umrl. Prosil me je, naj Vam naznanim, da je rad umrl, ker je spoznal, da je taka božja volja. Objubil je, da bode v nebesih za Vas prosil in molil; da Vas ljubi Bog ne bode zapustil. Umrl je v zaupanju na Boga. Ljuba mati! ne motite Vašemu sinu v grobu mirnega počitka s tem, da bi Vaše zaupanje v Boga oslabilo; saj pravi pregovor: »Kjer je sila največja, je božja pomoč najbližja«. Živite in umrite v tem zaupanju, kakor je Vaš sin umrl; potem smete za gotovo upati, da bodete s Tistim združeni, na katerega še nikdo ni zastonj stavil svojega zaupanja. Molite za Vašega dobrega sina, kateri je umrl kot hraber vojak in veren kristijan; molite pa tudi za me, Vašo ponižno služabnico sestro

S. Marijo.

Več, kakor desetkrat je mati prenehala brati, da si je obrisala solzne oči. To pismo imelo je za njo prežalostno novico, da je nje sin mrtev. Čeravno je bila zmiraj na tako mogočo žalostno novico pripravljena, a upala je, da bode nji ta velika žalost prihranjena. Ali

moralo je tudi to priti nad-njo. Kakor ob pamet in brez pomoči preživela je nekoliko dnij. Zopet in zopet vzela je pismo usmiljene sestre v roke, da ga bere. S prva se ni veliko zmenila za druge vrstice v pismu, kakor edino le za besede, da je njen sin Janez umrl. Ali ko je zdaj večkrat brala pismo, spoznala je tudi vzvišeni pomen drugih besed; one so jo še bolj vtrdile v zaupanju na Boga in bile so za njeno ranjeno srce, kakor hladilno mazilo. Pogosto in pobožno je molila za sina in se spominjala sinove obljube, da bode pri Bogu za njo prosil in molil.

Smešnica. Sosedov Francelj teče s pismom v levi in z grošem v desnici proti pošti. Ker ga ravno nikdo ne opazuje, vrže brž pismo v škrinjico in steče domov ter ves vesel pripoveduje očetu, da je pismo brez koleka oddal, ker ga tako ni nihče videl.

Razne stvari.

(Odlikovanje.) Svitli cesar je izročil grofu Taaffe svojo veliko podobo, drugim dosedanjim ministrom pa manjšo v bogatem okvirju. Nad podobo je cesarska krona iz zlata, pod njo pa stoji: »V hvaležnem spominu Franc Jožef I.«

(Obiskovanje.) V soboto so bili pri našem mil. knezoškofu novi sekovski škof Dr. Leopold Schuster ter so se iz Mariboru še isto dopoldne odpeljali v Celovec.

(Podpora.) Mil. knez in škof dr. Mihael Napotnik so blagodušno darovali za dijaško kuhinjo v Mariboru 10 gld. Bog plati!

(Dež. zbor.) V torek bode volitev poslanca v dež. zbor v mestni skupini: Celje in tov. Kakor je znano, je kandidat Slov. volilcev dr. Jurij Hrašovec, Namcev in nemškutarjev pa je dr. G. Wokaun, pristav c. kr. okr. sodejše v Celju.

(Nepoštenost.) Kakor sodi »Mbg. Ztg.« v svojem zadnjem listu, ni bilo od nadučitelja nepošteno, da je odprl pismo, ki je bilo na »Slov. Gosp.«, ne pa do njega. Zakaj ne? Čujte, »Mbg. Ztg.« pravi, da na pismu ni bilo napisa. To je izgovor in sicer, kakor vemo, prazen, vendar pa ga vzamemo na znanje, ker nam kaže, da se tudi »Mbg. Ztg.« zna kaj ni — pošteno.

(Imenovanje.) Vlč. g. Franc Janežič, profesor na c. kr. učiteljski v Mariboru, je dobil naslov ces. svetovalca.

(Dež. zbor) nam vsiljuje, kjer more nemške uradnike in zdravnike v dež. naprave. Tako sta n. pr. oba zdravnika v Brežicah Nemca ter ne znata govoriti s slov. bolniki. Ljustvo jih torej tudi ne mara ter ne prihaja k njima, pa zato tudi ne v lekarno. Prav je tako!

(Obč. volitev.) V ponedeljek so izvolili župana Celjske okolice in kakor se je znalo, izvolili so g. Mateja Glinšek, ki je bil že zadnja tri leta na čelu te imenitne občine. Obč. svetovalci pa so gg.: Karol Sah, Jožef Jezernik, Franc Lipovšek in Martin Mirnik.

(Načrti.) V nekem listu se bere, da je dež. odbor v Gradcu pripravljen dati 3500 gold. za vzboljšanje Ptujkega polja, ako bi tudi država v ta namen dala 10.500 gold. Se ve, da ta vsota ne velja za vzboljšanje polja, ampak za načrte, po katerih bi se lotili vzboljševanja.

(Sadjarstvo.) V nedeljo, dne 19. t. m. se v Grizah v gostilni g. Nadprudnika otvori »kmetijsko in brašno društvo«. Pri tej priložnosti bode potovalni učitelj, g. J. Bele, imel podučljivi govor o sadjarstvu in vinorejstvu. Začetek ob 3. uri popoldne. Vsi prijatelji kmetijstva se prijazno vabijo k vdeležbi. Odbor.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali slavna Posojilnica v Ormožu 15. č. g. Vil. Venedig, župnik v Središču, 5. č. g. Jakob Vidovič, provizor v Št. Rupertu v Slov. gor. 2 in č. g. Matej Štrakek, korvikar v Mariboru, 1 gold.

(Okr. zastop.) Pri volitvi v okr. zastop v Konjski je bilo iz velikega pesestva izvoljenih 9 in tako tudi v trški skupini 12 nemških liberalcev; potem dne 15. novembra pa so bili iz kmečke skupine voljeni gg.: Šepic, dr. Rudolf, Dobnik, Zičkar, Zidanšek, Rušnik, Jurij Potnik, Jurij Gosak, Matija Fiauz, Franc Elis, Pospišil, Jakob Klein in Franc Napotnik. — K tem se prideta 2 velika (nemška) fabrikanta.

(Župan.) Ka or je znano, je novi obč. zastop v Šostanji v rokah narodnih mož. »D. W.« se jezi, ali nje jeza je celo onemogla; zato ji tudi ne verjamemo, kar poroča o novem županu. Može, ki so v obč. zastopu pač ne vprašajo nje za zasvet, koga naj izvolijo za župana.

(Tatovi.) Pri nekem trgovci v Mariboru so te dni zaprli slugo, učenca in pomočnika — vse tri zavoljo tatvine pri njih gospodarju.

(Redarstvo.) V mesecu oktobru so redarji v Mariboru zaprli 58 oseb, 351 pa so jih naznanili sodniji, ne da bi jih zaprli.

(Sejem.) V soboto je bilo na trgu v Mariboru že 71 speharjev. Spehu je bila cena kilo po 48 do 52 kr. Krompirja, zelja in čebulja bilo pa je 135 voz. Zelja je bilo po 100 glav od 90 kr. do 1 fl. 10 kr.

(Nemškutarija.) Uebung den freiwilligen Feuerwehr von E. Mauthdov nach Radein in Anwesenheit seine Exelenc des Herr Landesminister und seiner Exelenc Feldmarschall Wütenberg anwesend waren Feuerwehr E. Maudorf an 15/10. Lorenz K— Hup.

Loterijske številke.

Linc 11. novembra 1893:	54, 24, 38, 76, 84
Trst	77, 59, 47, 5, 24

Zahvala.

Ganjenim srcem izrekam vsem, ki so od blizo in daleč tako mnogo tevilno in častno spremili k večnemu počitku velečastitega gospoda

Janeza Strah,

kn. šk. duhovnega svetovalca, župnika pri Sv. Rupertu v Slov. goricah, prečastiti duhovščini, vodstvu posejilnice pri Sv. Lenartu, ki je tako lepi vence darovalo, učiteljstvu, pevcem, kakor vsem sorodnikom in prijateljem najtoplejo zahvalo.

Sv. Rupert v Slov. goricah, 5. novembra 1893.

Jakob Vidovič, provizor.

Važno za kmetovalce!

Kot pooblaščenec tvrdke **Ig. Heller** na Dunaji, prodajam vsakovrstne stroje za kmetovalce po najnižji ceni, dajam stroje na poskušnjo in plačile na obroke. Kdor želi kakšen stroj, naj se pismeno ali ustmeno do mene obrne.

Anton Čilenšek,
1-2 v Gotovljah, pošta Zalec.

Kovačija, na prav dobrem mestu blizu Ptuja, ki ima dovolj prostornega poslopja za kolarja ter sedlarja, se takoj po vrednosti prodá. Natančneje se poizve pri **Weinhardu** v Dornavi, pošta Ptuj. 1-3